

Ben Köyümün Delisiyim

– Hüseyin Yanmaz · 20 Ekim 2012

yıllardır köyüm senden ayrırım inan'ki bu hayın gurbet elde dardayım beni bilmeyen sanar her gece bardayımcanlar ben köyümün delisiyim bırak yakamı artık gurbet ben köyüme gideyim. genç yaşta ne hayaller kurmuştum bu gurbeti yerim yurdum sanmıştım düşmanı dost sanıp kendime kanmıştım dostlar ben köyümün delisiyim bırak yakamı artık gurbet ben köyüme gideyim. kokun hala içimde bitmek bilmiyor göçüp gidenler niye geri dönmüyor şimdi ki gençler köyün kıymetini bilmiyor canlar ben köyümün delisiyim bırak yakamı artık gurbet ben köyüme gideyim. gözümde özlem içimde hasret düşmanı dost sandım özü gurbet senden kötüsünü görmedim gurbet dostlar ben köyümün delisiyim bırak yakamı artık gurbet ben köyüme gideyim. buralar bana öylesine dar'ki sabah olur köyümün hasretiyle kalkarım gözümü açar sağır duvarlara bakarım canlar ben köyümün delisiyim bırak yakamı artık gurbet ben köyüme gideyim. yaşadığım dünya bana dar geliyor sevenler neden bizi hep terk ediyor ansızın giden niye geri gelmiyordu dostlar ben köyümün delisiyim bırak yakamı artık gurbet ben köyüme gideyim. ağalığın düzünde top oynardık yaz olur ağaçlarının gölgesinde yatar dikköyde köpeklere tasma takardık canlar ben köyümün delisiyim bırak yakamı artık gurbet ben köyüme gideyim. anam tandırda ekmek yapardı çerçici köye gelir kuru üzüm satardı eskide evde çoluk çocuk hep bereber yatar dı dostlar ben köyümün delisiyim bırak yakamı artık gurbet ben köyüme gideyim. bir zamanlar arılar şekersiz bal yapardı gençler götürüp gurbette üç beş kuruşa satardı akşam olur köprü diplerinde yatar dı canlar ben köyümün delisiyim bırak yakamı artık gurbet ben köyüme gideyim. hey gidi seni zalim gurbet bu genç yaşta iki büklüm ettin beni yıllarım geçse de hiç sevmedim inan'ki seni canlar ben köyümün delisiyim bırak yakamı artık gurbet ben köyüme gideyim... Hüseyin YANMAZ 26/09/2012